

Arrest

nr. 49 900 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 12 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM loco advocaat W. VAN UYTSEL en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 maart 2009 het Rijk binnen en diende op 27 maart 2009 een asielaanvraag in. Op 13 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Chandpur. U verklaarde sinds 2003 lid te zijn van de Communistische Partij van Bangladesh (CPB) onder leiding van Manzurul Ahsan Khan. De Bengaalse overheid zou daarom tegen u gekant zijn en werd u een aantal keren opgepakt, tevens vreesde u represailles van religieuze extremisten. U verklaarde dat er om die reden twee rechtszaken tegen u hangende zouden zijn. Men zou u valselijk beschuldigen van twee moorden. Om die reden hebt u op 2 maart 2009 Bangladesh verlaten. U reisde naar India van waaruit u met de auto, de bus en de trein naar België reisde waar u op 27 maart 2009 asiel aanvroeg. Ter staving

van uw relaas kon u op 26 mei 2009 een scan van een Engelstalige geboorteakte neerleggen die is ondertekend in november 2004, evenals scans van vier schoolattesten en een scan van enkele pagina's uit uw paspoort dat dateert van 2004. U voegde daar een rapport aan toe over Bangladesh, een attest van uw partij, een Engelstalig arrestatiebevel en drie gerechtelijke stukken. Via een schrijven van 14 juli 2009 legde u een arrestatiebevel neer in de Bengaalse taal. Verder legde u ook een brief van Mozammel Hoque neer, evenals een uitnodiging voor het negende congres van de CPB, een kopie van charge sheet, drie brieven van de CPB met excuses inzake de fouten die in het vorige attest stonden, een foto en een geboorteakte in de Bengaalse taal die dateert 14 juli 2003. In oktober 2009 hebt u dan nog een vonnis aan het dossier toegevoegd waarin u ten onrechte zou worden veroordeeld, evenals een verslag van mensenrechtenschendingen in Bangladesh.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken Bangladesh te zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit om de volgende redenen. Vooreerst zal het CGVS verwijzen naar de documenten die u ten tijde van het gehoor op 26 mei 2009 voorlegde ter staving van uw asielaanvraag. Zoals hieronder aangegeven, vertoonden deze documenten verschillende gebreken waardoor de geloofwaardigheid van deze documenten en uw asielrelaas werd ondermijnd. Daarnaast zal het CGVS verwijzen naar de verschillende documenten die u nadien voorlegde. Die documenten trachten bepaalde gebreken uit die eerste documenten te corrigeren. Toch blijkt dat deze documenten opnieuw weinig geloofwaardig zijn zodat ze niet in staat zijn om de voorgaande de gebreken van de eerste documenten recht te zetten.

Ten eerste stelt het CGVS vast dat het voorgelegde Engelstalige arrestatiebevel geen enkele juridische waarde heeft. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat het gaat om een getypt blad papier met enkele stempels van de "Notary Public" terwijl blijkt dat deze helemaal niet gemachtigd is om juridische documenten van een rechtbank af te geven. Originele arrestatiebevelen moeten in de Bengaalse taal zijn opgesteld en vertalingen moeten uitdrukkelijk vermelden dat het om een vertaling gaat. Dat is hier niet het geval. Zelfs indien dit dus een vertaling is, zoals u in uw schrijven van 14 juli 2009 aangeeft, staat dit niet vermeld op dit document. Dat is niet geloofwaardig. Via uw schrijven van 14 juli 2009 legde u een "authentiek arrestatiebevel" neer dat in de Bengaalse taal is opgesteld. Wat betreft dit document kan het CGVS verwijzen naar diezelfde informatie waarover het CGVS beschikt. Daaruit blijkt dat een origineel arrestatiebevel in principe altijd in het dossier blijft. Men kan een geattesteerde kopie van een gerechtsstuk verkrijgen, maar dat betreft een kopie op foliopapier (groter dan A4) met hoofding en geen gewoon papier. U liet in elk geval na om aan te geven hoe u aan dit stuk bent gekomen zodat het CGVS niet anders kan dan oordelen dat dit een vals stuk is.

Ten tweede stelt het CGVS vast dat uit informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de andere door u voorgelegde juridische documenten, die niet op foliopapier zijn gedrukt, evenmin geloofwaardig zijn omdat ze niet aan formele vereisten voldoen. Deze documenten betreffende de twee moordzaken waarvan u zou zijn beschuldigd. Het zijn kopieën die niet door een gerechtelijke autoriteit zijn geattesteerd en kunnen dus niet worden beschouwd als kopieën die door een bevoegde juridische autoriteit werden geattesteerd. Bovendien staan ze niet op het vereiste foliopapier. Aldus hebben deze voorgelegde documenten geen enkele juridische waarde waardoor u geen afdoende bewijs voorlegde van de aanklachten tegen u. U hebt ter staving van deze twee zaken geen andere juridische stukken voorgelegd, tenzij het vonnis dat u in oktober 2009 aan het dossier toevoegde en dat wel op foliopapier is gedrukt. Het voorleggen van één vonnis kan uiteraard niet als gevolg hebben dat voorgaande documenten die niet overeenstemmen met de gekende praktijk van uitgave van juiste kopieën van gerechtelijke documenten, ineens wel correct zouden worden bevonden. U gaf hoe dan ook nooit concreet aan hoe u aan de loutere niet geattesteerde kopieën kwam.

Ten derde stelt het CGVS vast dat u een attest van de "CPB"-partij voorlegde, maar dat dit attest enkele gebreken vertoont waardoor afbreuk wordt gedaan aan de echtheid ervan. Zo staat er een fout in de naam van uw partij zoals die in de stempel die onderaan het attest is aangebracht is weergegeven. Er staat immers vermeld "comunist party" terwijl in de hoofding correct wordt verwezen naar de "communist party". Verder staat er geen datum op dit document. Er wordt ook niet aangegeven wie de persoon is die deze brief heeft ondertekend. Via uw schrijven van 14 juli 2009 slaagde u er plots in om verschillende brieven van de CPB voor te leggen waarin de excuses voor bovenvermelde fouten worden verwoord. Deze brieven doen geen afbreuk aan de vaststelling van het CGVS dat vorige

documenten ongeloofwaardig overkomen omwille van de vermelde fouten. Gezien de ernst van uw beweerde problemen en de ernst waarmee een asielaanvraag wordt ingediend, ondermijnt het voorleggen van dermate gebrekkige attesten de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ten vierde stelt het CGVS vast dat u weliswaar verschillende zaken betreffende de "CPB" aanbracht, maar u stelde dat het laatste congres van deze partij werd gehouden in 2003 (zie gehoorverslag CGVS 26 mei 2009 p.10 en 13). U verklaarde dat na 2003 de "CPB" geen congres meer kon houden om verschillende redenen. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier dat deze partij in augustus 2008, toen u nog in Bangladesh was, haar negende congres hield waarbij Manjurul Ahsan Khan werd herverkozen als voorzitter. Het is niet geloofwaardig dat u bij deze partij actief betrokken was én na uw vertrek vanuit België nog contacten had met de voorzitter van deze partij in uw district Chandpur, en niet op de hoogte zou zijn van dit toch belangrijke congres. Via uw schrijven van 14 juli 2009 legde u een uitnodiging neer van het negende congres van de CPB. U gaf als verklaring voor uw gebrekkige kennis aan dat uw moeder de partijvoorzitter zou hebben gevraagd om u niet meer op de hoogte te houden uit vrees voor acties. Dit is niet geloofwaardig. Uit uw verklaringen tijdens het gehoor blijkt duidelijk dat u toen verklaarde dat uw partij geen congres zou hebben kunnen organiseren omdat er 2007 en 2008 de "emergency law" van toepassing was. Aldus bleek u toch over de zaken enige kennis te hebben gehad waardoor uw onwetendheid over het negende congres als merkwaardig en bevreemdend overkomt. Bovenstaande opmerkingen doen dan ook ernstige twijfels rijzen omtrent een recente betrokkenheid bij de "CPB", wat tevens de beweerde oorzaak is van uw problemen met de Bengaalse autoriteiten en religieuze extremisten. U voegde aan uw dossier ook een foto toe waarbij u te zien zou zijn tijdens een manifestatie van de CPB. Dit doet geen afbreuk aan de vaststellingen van het CGVS. Immers bevestigt deze foto niet uw eventuele functie en mate van activiteit in de partij. Noch staft deze foto de beweerde valse zaken die tegen u hangende zouden zijn.

Ten vijfde legde u geen enkel document neer ter staving van uw beweerde reisweg naar Europa. Daarbij waren uw verklaringen over die reisweg bijzonder vaag. U verklaarde in twintig dagen vanuit India naar België te zijn gereisd over land, zonder dat u voldoende concrete naamplaatsen of een beschrijving van uw reis kon weergeven (zie gehoorverslag CGVS 26 mei 2009 p.14-17). U verwees naar een aantal landen, maar van geen van die landen kon u met zekerheid zeggen dat u er was doorgereisd. Ondanks de uitgebreide vraagstelling bracht u onvoldoende concrete gegevens omtrent uw reisweg aan, zodat uw verklaringen hieromtrent weinig geloofwaardig zijn. Een reis vanuit India naar België over land veronderstelt immers verschillende grensoverschrijdingen die niet altijd onopgemerkt kunnen voorbijgaan. In elk geval kon u van die gehele reis geen enkel stuk voorleggen om die reis te staven. Via uw schrijven van 14 juli 2009 probeerde u deze bevindingen te weerleggen, echter zonder het aanbrengen van overtuigende verklaringen of documenten die uw reis zouden staven.

Ten zesde legde u een Engelstalige geboorteakte neer waarvan u verklaarde dat u die nodig had om uw paspoort aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS 26 mei 2009 p.4 en 5). Nochtans dateert deze geboorteakte van na de uitgave van uw paspoort zodat uw verklaringen niet kloppen. Via uw schrijven van 14 juli 2009 voegde u een geboorteakte in de Bengaalse taal toe. U gaf daarbij aan dat de Engelstalige versie pas werd verkregen nadat het paspoort was uitgegeven. Deze verklaring is vooreerst tegenstrijdig aan uw voorgaande verklaringen. Bovendien is het voorleggen van een andere geboorteakte geen uitleg waarom u tijdens het gehoor op 26 mei 2009 verklaarde dat u de Engelstalige geboorteakte diende voor te leggen voor het verkrijgen van een paspoort, hetgeen niet mogelijk is gezien de data van uitgifte. Het wijzigen van verklaringen is in dit geval geen afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

De overige documenten zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van het CGVS inzake uw asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen. U legde een medisch attest neer. Het CGVS moet vaststellen dat dit attest niet de oorzaak aangeeft van de opname in het ziekenhuis. Aldus is dit geen sluitend bewijs van uw asielrelaas. U legde een kopie van uw paspoort voor, maar dit betreft enkel de drie eerste pagina's. Aldus kan niet worden nagegaan of u ooit met dit paspoort zou hebben gereisd en is de waarde van deze kopie van uw paspoort beperkt tot een begin van bewijs van uw identiteit. U legde ook nog schoolattesten voor. Die kunnen evenmin uw beweerde relaas staven. U legde twee rapporten neer over de algemene situatie in Bangladesh. Dit betreft echter algemene rapporten die de algemene situatie in Bangladesh weergeven, maar deze documenten staven geenszins uw specifiek asielrelaas. Gezien bovenstaande opmerkingen rond de geloofwaardigheid van uw asielrelaas maakte u niet aannemelijk in aanmerking te komen voor toekenning van de status van vluchteling, of van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de procedure

3.1. Verzoeker dient een beroep in op grond van artikel 57/11, §1 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet).

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. In een eerste middel voert verzoeker de *“Schending [aan] van artikel 1 A, §2 lid van het Vluchtelingenverdrag”* en *“Schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet”*.

4.1.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een scan van een Engelstalige geboorteakte voor, een fotokopie van een geboorteakte in het Bengaals en scans van enkele pagina's uit zijn paspoort. Verzoeker verklaarde dat hij geen geboorteakte in het Bengaals had, *“Nee, ik vroeg een Engelstalige om voor studies naar het buitenland te gaan”* (zie gehoorverslag CGVS, p.4) zodat zijn post factum bewering in het verzoekschrift *“Verzoeker heeft m.a.w. 6 jaar geleden zijn paspoort [lees: geboorteakte] aangevraagd en het kan hem moeilijk kwalijk genomen worden dat hij zich niet onmiddellijk herinnerde en niet uitdrukkelijke meldde dat hij destijds geen gebruik maakte van Engelstalige versie maar wel van de Bengaalse versie”* niet waarachtig voorkomt. Ongeacht de reden van de aanvraag voor een Engelstalige versie, heeft verzoeker zich niet louter vergist maar ontkende hij in het bezit te zijn geweest van een geboorteakte in het Bengaals. Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af over de ontvangst van de Engelstalige akte in België. Tijdens het verhoor verklaarde hij aanvankelijk dat de akte hem per post was verstuurd, maar hij diende uiteindelijk toe te geven dat het document hem per mail was verstuurd. Zijn verklaring *“Waarom zei u dit niet? Sorry, ik heb veel documenten”* (zie gehoorverslag CGVS, p.4) kan geenszins volstaan nu het redelijk is te verwachten dat een kandidaat-vluchteling duidelijkheid kan verschaffen omtrent de identiteitsdocumenten die hij voorlegt. Verzoeker blijft in gebreke zijn identiteit aan te tonen met deugdelijke originele identiteitsdocumenten met foto, wat niet aannemelijk is gezien het gemak waarmee verzoeker andere stukken aanbrengt uit Bangladesh. Verzoeker toont niet met relatieve zekerheid aan dat de neergelegde documenten hem aanbelangen.

4.2. Verzoeker voert aan dat hij Bangladesh heeft verlaten nadat hij valselijk beschuldigd werd in twee moordzaken omwille van zijn politiek activisme voor de Communistische partij CPB. Hij zou bovendien ter dood veroordeeld zijn. Verzoeker meent aldus dat hij een politiek proces kreeg en zijn problemen afgeleid zijn uit zijn lidmaatschap van de CPB.

4.2.1. Verzoeker legt ter staving van zijn bewering sinds 2003 lid te zijn van CPB een partijattest voor. Daargelaten dat het stuk een foutieve stempel draagt en een fotokopie van een brief van voorzitter Nirudh wordt neergelegd waarin deze laatste zich verontschuldigt voor de fout in de stempel, hebben dergelijke getuigenissen geen officieel karakter maar zijn opgemaakt na vraag en in overleg met de verzoeker. Waar verzoeker stelt *“Deze tekortkoming [in de foutieve stempel] komt hem immers niet toe,*

maar wel de organisatie”, wijst de Raad op de vaste rechtspraak dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien is het attest niet gedateerd en wordt de naam van de opsteller niet vermeld. Verzoeker weerlegt deze laatste vaststellingen niet en aldus blijven ze gehandhaafd. In zoverre verzoeker inderdaad dermate actief was bij deze partij dat hij persoonlijk gevisieerd werd, kan verwacht worden dat hij dit met meerdere duidelijke artikels, foto's en verslagen kan illustreren die tevens een evolutie in zijn werkzaamheden aantonen. Voorts legt verzoeker vier afdrucken van dezelfde foto neer waarop hij te zien zou zijn in een linkse betoging. Opnieuw worden slechts ingescande kopieën neergelegd waarvan de bewijswaarde, gezien het gemak waarmee dit vervalst kan worden, slechts relatief is en geenszins van aard om de ongelooftwaardigheid te herstellen. De neergelegde stukken zijn onvoldoende om verzoekers hechte betrokkenheid bij de partij aan te tonen, noch zijn juridische problemen ten gevolge hiervan.

4.2.2. Overigens kunnen documenten slechts bewijswaarde hebben indien ze ondersteund worden door geloofwaardige en coherente verklaringen. Dit is niet het geval. Verzoekers familie is lid van de Awami League. Verzoeker werd pas geassocieerd lid van de Communistische partij toen hij werkzaam was voor een bank in Dhaka na het afronden van zijn studies in 'business administration' in mei 2003. Tezelfdertijd vroeg verzoeker een paspoort aan om naar het buitenland te vertrekken voor hogere studies en ging hij tot twee maal toe reizen in India (zie CGVS-verhoor p.4-5). In zoverre verzoeker die werkzaam was in de banksector, als zoon uit een gegoed milieu met een andere politieke strekking op drieëntwintig jaar plots lid werd van de CPB, kan verwacht worden dat hij een meer dan doorgedreven overtuiging kan aantonen die gesteund is op een behoorlijke kennis van deze partij. Dit is niet het geval. Niettegenstaande verschillende open vragen over het CPB-programma blijft verzoeker bij stereotype algemeenheden *“vecht voor rechten van werkers (...) we willen gelijkheid voor iedereen (...) meer subsidies aan landbouw”*, of antwoordt geheel afwijkend en naast de kwestie *“Kunt u iets specifiek over hun programma zeggen? Ze gingen eerst naar council om overleg te plegen, onze president general secretary was (waren) aanwezig”* (CGVS-verhoor p.12). Verzoeker toont geen bijzondere bekendheid met de CPB aan, die geheel onvoldoende voorkomt om aannemelijk te maken dat hij tot taak had mensen te *“overhalen om lid te worden van CPB”* (CGVS-verhoor p.2). In tegenstelling tot wat hij in het verzoekschrift beweert, kan geenszins uit de anekdotische kennis van het verblijf van Marx en Engels in België *“een grote betrokkenheid bij zijn politieke partij”* blijken vooral nu verzoeker niet weet of nog leden van zijn eigen CPB in België verblijven. De waarachtigheid van verzoekers activisme wordt verder ondermijnd door zijn verklaring dat in 2003 het laatste partijcongres van de CPB plaatsvond. Dit klemt te meer aangezien verzoeker nog in Bangladesh verbleef toen de CPB nog in augustus 2008 een congres hield en hij slechts in 2003 lid werd van de partij (zie objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Verzoeker moet aldus uit dagelijkse ervaring weten of er in de partijrangen over dit grote congres werd gedebatteerd te meer nu hij volgens het verzoekschrift pas in juli 2008 onderdook en hij verklaarde na juli 2008 nog contact te hebben met partijleden uit het district en *“soms met mijn president”* (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Waar verzoeker beweert dat zijn door het CGVS vastgestelde kennis van de emergency law niet tot de conclusie kon leiden *“dat hij onmogelijk onwetend kon zijn van het negende congres”*, steunt deze bemerking op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing die louter stelt dat zijn onwetendheid over het negende congres *“merkwaardig en bevreemdend voorkomt”* aangezien verzoeker uitdrukkelijk het bestaan van de “emergency law” verbond aan de onmogelijkheid om een negende congres te organiseren. Verzoekers poging om zijn onwetendheid nog te vergoelijken door te verwijzen naar een onvertaalde brief van de partijvoorzitter waarin deze stelt dat de partij-evoluties werden verzwegen op vraag van verzoekers moeder, is niet ernstig. Evenmin kan overtuigen dat een grote publieke gebeurtenis die in de pers werd besproken (zie objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) hem onbekend bleef. De (onvertaalde) fotokopie van, volgens verzoeker een uitnodiging voor het partijcongres, kan de geloofwaardigheid van verzoekers lidmaatschap niet herstellen nu hij nalaat met overtuigde kennis deze stukken te kaderen. Verzoeker maakt geen lidmaatschap van de CBP aannemelijk zodat de vervolgingen die daaruit zouden afgeleid zijn evenmin kunnen overtuigen. Minstens dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat zijn voorgehouden vervolging op politieke grond rust.

4.3. De verschillende voorgelegde juridische documenten worden ofwel inhoudelijk niet ondersteund door verzoekers verklaringen, ofwel vertonen ze inhoudelijke of vormelijke gebreken. Het aanvankelijk voorgelegd Engelstalig arrestatiebevel is een louter stuk papier met stempels van de Notary public die niet gemachtigd is om juridische documenten van een rechtbank af te geven en bovendien is het

document geen origineel gerechtsstuk nu het niet in het Bengaals is opgesteld, noch een vertaling van een originele kopie nu dit nergens op het document vermeld wordt (zie objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Verzoekers argument dat hem niet kan *“verweten worden dat hij een kopie ontving waarbij de vertaler de vermelding dat het om een vertaling ging, niet aangaf”* doet niets af van de vaststelling dat het een vals stuk betreft, minstens is het onvoldoende om de geloofwaardigheid van het stuk te herstellen te meer daar het niet op het gebruikelijke papier is opgesteld. Het is niet ernstig om de schuld van de verschillende gebreken van het document bij de vertaler te leggen wanneer verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de stukken die hij neerlegt en zich dient te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Verzoeker kan bezwaarlijk de commissaris-generaal verwijten de inhoud van de stukken niet te hebben onderzocht gezien zijn verklaringen op het CGVS aangaande het arrestatiebevel en de overige gerechtsdocumenten geheel onvoldoende waren en hij zelf niet op de hoogte bleek van de inhoud ervan. Zo diende verzoeker tijdens het verhoor te verifiëren of het vermoorde slachtoffer vermeld was in het neergelegde stuk (zie gehoorverslag CGVS, p.8-11). Overigens dient de bestreden beslissing gelezen te worden als een geheel en het is het geheel van de motieven die de bestreden beslissing draagt en waaruit werd afgeleid dat verzoeker op basis van zijn verklaringen en documenten niet aantoonde hiervoor te moeten onderduiken en uiteindelijk zijn land verlaten. Bovendien bevatten de juridische documenten formele gebreken die de echtheid ervan volledig ondermijnen. Zo zijn ze niet gedrukt op het gebruikelijke papier en zijn de fotokopieën niet door de bevoegde gerechtelijke autoriteit geattesteerd. De blote bewering *“In het politiecommissariaat verkreeg de (Bengaalse) advocaat van verzoeker een kopie, die onmiddellijk door de een door de overheid beëdigde advocaat, nl. “Notary Public” afgestempeld wordt met de stempel “Notary Public” volstaat niet om de objectieve informatie te weerleggen noch om de integriteit van mijnheer Z.-U. met bonte beweringen in twijfel te trekken terwijl “zijn deskundigheid en onafhankelijkheid werden door CEDOCA kritisch geëvalueerd en bevestigd”*. Daarbij blijkt dat wanneer verzoeker erop gewezen wordt dat een arrestatiebevel altijd in het Bengaals is opgesteld hij prompt een Bengaalse versie neerlegt. Verzoeker meent *“dat er inderdaad een kopie van het arrestatiebevel in het dossier blijft liggen dat op de rechtbank ligt”* is onjuist aangezien uit de informatie zoals het CGVS aangaf op basis van de deskundige informatie het originele arrestatiebevel altijd in het strafdossier blijft. De losse bewering dat er *“één exacte kopie (m.n. met dezelfde afmetingen en op het zelfde papier) aan de inverdenkinggestelde uitgereikt”* werd, blijft eveneens ongestaafd. De Raad kan verzoeker evenmin volgen waar hij meent dat *“de reden hoe verzoeker aan document is geraakt” (...) helemaal los[staat] van de authenticiteit ervan*. Het is redelijk te verwachten dat verzoeker duidelijk kan aangeven hoe en van wie hij de documenten in handen kreeg en hij hierover nuttig overleg pleegde. Dit is niet het geval. Waar verzoeker voorstelt om in een bijkomend verhoor uitleg te geven over de manier waarop hij het document heeft gekregen gaat hij voorbij aan de schriftelijk aard van onderhavige procedure en laat na om in het verzoekschrift het nodige te verduidelijken. Bovendien berust de plicht tot medewerking voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Verzoeker legt pas na de oorspronkelijke beslissing van de commissaris-generaal het arrestatiebevel in het Bengaals neer. Dit ondergraaft verder verzoekers geloofwaardigheid.

4.4. Voor zover verzoeker ten onrechte beschuldigd werd van het plegen van zware misdrijven, is het redelijk te veronderstellen dat hij de beslissing hiervoor te moeten vluchten nam na kennis van alle feiten en na rijp beraad en overleg. Hij moet minstens interesse aantonen voor de gerechtszaken die tegen hem ingespannen zijn. Verzoeker legde nadat de oorspronkelijke beslissing werd ingetrokken, in oktober 2009 een vonnis neer waarin hij werd veroordeeld tot de dood door ophanging. Verzoeker beperkt zich tot verwijten aan het CGVS en het benadrukken dat dit Bengaalse stuk wel op foliopapier is gedrukt en aldus authentiek is zodat alle andere stukken ook in een ander daglicht worden gesteld. Verzoeker laat echter opnieuw na de documenten te kaderen en uitdrukkelijk toe te lichten welke juridische stappen ondernomen werden ter verdediging van zijn beweerde onschuld, hoe nu verder wordt gehandeld zowel in beroep en of zijn familie andere stappen heeft gezet. In zoverre verzoekers verklaringen waarachtig zijn, quod non, kan geenszins genoeg worden genomen met de loutere bewering onschuldig te zijn wanneer men in zijn land voor twee moordaanslagen wordt vervolgd en intussen voor één ervan ter dood werd veroordeeld. Verzoeker dient aan te tonen dat deze gerechtelijke vervolging waarachtig is en tevens een vervolging inhoudt in de zin van het vluchtelingenverdrag. Dit is niet het geval.

4.5. De opmerking uit het verzoekschrift al zou de commissaris-generaal geen rekening hebben gehouden met bepaalde neergelegde documenten, met name het arrestatiebevel, de uitnodiging, de brief van Mozammel Hoque van 1 juli 2008, de kopie van het charge sheet, de brieven van de partijvoorzitter, de foto, een landkaart en geboorteakte, steunt op een onzorgvuldige lezing op dit punt van de bestreden beslissing. Verzoeker vraagt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorts om de originele stukken opnieuw te laten onderzoeken terwijl hij nalaat onder meer de vertalingen van de twee brieven van zijn Bengalese advocaat neer te leggen. Uit het administratieve dossier blijkt dat de documenten wel degelijk aan een onderzoek zijn onderworpen en bovendien moet worden vastgesteld dat verzoeker de documenten niet kadert in zijn verklaringen en hieromtrent de nodige toelichtingen geeft te meer nu verzoeker geen politieke acties binnen het CPB aantoont en evenmin te maken heeft met de PBCP. Daarbij is niet aannemelijk dat indien verzoekers verklaringen waarachtig zouden zijn, quod non, de CPB of PBCP uit eigen beweging en om redenen van eigenbelang de gevoerde processen niet zouden volgen en hierover algemeen rapporteren te meer nu verzoeker ter dood zou veroordeeld zijn.

4.6. Verzoeker beweert in juni 2007 na een manifestatie gearresteerd, vastgehouden en gefolterd te zijn en legt ter staving een medisch attest van een Bengalese arts neer. Het medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Opnieuw dient er te worden op gewezen dat verzoeker zijn lidmaatschap van de communistische partij niet aantoont.

4.7. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten en internetartikelen dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). De schoolattesten ondersteunen verzoekers asielmotieven niet maar duiden er wel op dat verzoekers belangstelling in 2004 in de eerste plaats gericht was op buitenlandse hogere studies.

4.8. Waar blijkt dat verzoeker telkens documenten aanbrengt wanneer hij met de incoherentie, de onwaarachtigheid of de gebrekkigheid wordt geconfronteerd van zijn initiële stukken en verklaringen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker inzake zijn identiteit en reisweg geheel tekort schiet. Verzoeker adstrueert zijn reisweg niet. Hij verklaarde gedurende twintig dagen zonder documenten te hebben gereisd per auto, bus, trein en te voet. Verzoeker legt geen enkel nuttig element ter staving van zijn illegale reis voor en zijn verklaringen kunnen er niet op wijzen dat hij een dergelijke ervaring heeft beleefd. Het verzoekschrift wijst op de *“zeer strenge controle en toezicht”* van de smokkelaar die verzoeker zelfs fouilleerde op het einde van de reis maar gaat eraan voorbij dat, ongeacht de mogelijke omkoopbaarheid van sommige douanebeambten, een grote som geld niet voldoende is om iedere grenspost en controle zonder problemen te passeren. Wat betreft zijn flagrante onwetendheid van de landen op de weg tussen Bangladesh en België stelt verzoeker dat hij *“op het moment van de reis dermate angstig en onzeker over zijn toekomst”* was, hij *“niet op vakantie of expeditie [was] om zijn culturele kennis aan te scherpen”* en *“Bovendien behoort het Bengaals schrift niet tot het Latijnse alfabet, zodat verzoeker zich an sich meer moeite moet getroosten met het zich herinneren van plaatsnamen, steden, etc”*. Deze beweringen kunnen geenszins volstaan om zijn onwetendheid te verklaren nu zijn reisweg vol gevaren zat en mag verwacht worden dat op deze gevaren werd gewezen, zij het om de mensensmokkelaar te beschermen. De geloofwaardigheid van verzoekers illegale reis wordt verder ondergraven door de vaststelling dat verzoeker slechts scans van enkele pagina's uit zijn paspoort voorlegt. Verzoekers eenzijdige verklaring dat die andere pagina's leeg zijn, levert allerminst het bewijs dat geen andere reisgegevens in verzoekers paspoort staan. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker talrijke, duidelijk gefabriceerde en gesolliciteerde stukken neerlegt maar nalaat zijn paspoort voor te leggen of aan te tonen waar en tot wanneer hij werkte, terwijl deze stukken in zijn bezit zijn en hij hiervoor geen inspanningen diende te doen.

4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.10. Het eerste aangehaalde middel is ongegrond.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker roept in een tweede middel de “*Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet*” en “*Schending van artikel 3 EVRM*” in.

5.2. De Raad doet in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647). Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980 wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

5.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad herhaalt dat verzoeker zich beperkt tot blote beweringen over een politieke affiliatie die hij niet aannemelijk maakt. De gevolgen hiervan zijn dermate zwaarwichtig dat niet kan volstaan met het neerleggen van een vonnis waarbij hij ter dood veroordeeld wordt zonder hierbij de minste toelichting te geven noch dit te kaderen binnen zijn beweerde betrokkenheid bij een politieke partij. Verzoekers verklaringen zijn onvoldoende om de achterliggende redenen van in beschuldigingstellingen aan te tonen. Evenmin toont verzoeker aan dat een politiek proces werd gevoerd en hij om linkse PCB gedachten of vermeende PBCP connecties geen eerlijk proces kreeg. Aldus maakt hij niet aannemelijk dat -voor zover deze waarachtig zijn- de klachten ongerechtvaardigd zijn en bovendien belet niets hem ervan deze aan te vechten voor de nationale Bengaalse rechter, desnoods in beroep.

5.4. Het volstaat niet te verwijzen naar algemene rapporten aangaande willekeurige arrestaties, foltering en de doodstraf in Bangladesh om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet loopt.

5.5. Het tweede aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK